

Grevelingen 2 oktober

Pol VD, Pol L, Wim, Robby, Ferre

Weer geen massale opkomst voor een genietende peddelslag in helder water. Misschien ook genekt door het vroege tijdstip (8 uur). Welke afwezige klokke en noteerde dit op het tochtenblad?

Op Pol zijn kar werden er 4,5 kajaks gesjord. Met 2 auto's en de kar reden we naar Brouwershaven, onze vertrouwde startplaats aan het meer.

Na een snelle en bijna veilige reis, weigerde Pol VD zijn kajak de voorlaatste bocht naar de haven. Zijn voorsteven richtte zich terug huiswaarts, terwijl de achtersteven persé nog water wou proeven. Deze onenigheid werd het gelukslot voor de eigenaar. Zo niet lag er nu nog altijd verspilde Engelse polyester, Zeeuwse polder te bezoedelen. Een goede les voor nonchalante leden, controleer steeds alle riemen op hun sluiting, of nog beter, of er wel riemen zijn !!

Met de daver op het lijf werd de laatste bocht gemist en diende auto en kar nog te keren, alvorens tot rust te komen bij het strandje, net buiten de haven.

Door verkregen info via Wilfried, werd ons traditioneel parcours licht verlegd.

Onze stopplaats aan de overzijde is tijdelijk gesloten. We besloten via het eilandje voor Port Zélande naar de punt van Goeree te varen. Een lichte bries zorgde voor wat gekabbel op het water, wat het kanaalgevoel verdreef.

Pol, nog van zijn melk, liet zich misleiden, koos een verkeerde kant van het eiland, en we vaarden onwetend voorbij Kabbelaarsbank. Een bocht richting Port Zélande bracht geen soelaas. Er was geen doorgang meer naar open water.

We diende onze steven te keren en een stukje terug te varen naar het eiland.

Daarna lag het open water voor ons uit. De wind die vanaf Brouwershaven blies, zorgde er en der voor een wit kopje. Ons groepje splitste zich. Robby en Pol VD met kaart vaarde effectief naar het uiterste punt. Terwijl ik met Wim en Pol L in mijn zog me naar de zeilclub richtte. Dit bleek de verkeerde plaats. Bij de oever bleek er geen cafetaria of brasserie verbonden aan de club. Uit armoede zat er niets anders op dan naar de punt, waar het rode pannendak lag te blinken in de zon, te peddelen.

Daar zaten Pol en Robby al te genieten van de inhoud van hun blauwe picknickzak.

Na de boterham konden we er wel een biertje of een koffie consumeren op het terras, met het zonnetje op ons snoetje.

Boordevol energie werd het tweede gedeelte aangevat, naar de Archipel. Pol volgde nu secuur de waterkaart. Alzo vermeden we de ondieptes rond de Hompelvoet, daartegenover vaarde hij consequent van boei naar boei. Als laatste man kreeg ik het idee dat onze voorman te diep in zijn glas had gekeken. Zigzaggend over het water, stevende hij mits wat extra hectometers naar het eiland.

Een zijwindje zorgde ervoor dat je als vaarder toch attent bleef. Wim in zijn oude boot, nog een cadeautje voor zijn plechtige communie, werd af en toe toch een beetje opzij gezet. Hij was best tevreden met dit weertje. Veel meer wind verdroeg zijn toeristenboot niet, zonder opstandig of moettwillig te worden. Het gedrag en de lijn van een zeekajak deed hem wel even watertanden, maar zijn geldbeugel voorkomt overhaasting!

Wij waren bij aankomst de enige bezoekers op de Archipel. We zochten ons een tof plekje voor ons 3 uurtje. De laatste zonnestralen werden opgeslorpt en we hadden tevens reeds een

zicht op de nakende regen. Na dit aangenaam intermezzo, verlieten we deze plek en vaarde achter de stenen muurtjes, tussen Veermansplaat en Stampersplaat richting Duiveland. Robby probeerde een verkorte route bij Stampersplaat, maar kwam noodgedwongen op zijn peddelslagen terug. Het ondiepe water bij de plaat in dit natuurgebied, bood geen door-, noch voortgang. Er stond hem niets anders op, dan achteraan terug aan te sluiten. Het laatste stuk naar Brouwershaven, werd de wind volledig getemperd door de oever. Op een bijna glad wateroppervlak werden de laatste kilometers afgemalen. Voor Pol L, meer dan 15 jaar SKK-dienst, was dit een maidentrip. Hij had genoten en bewonderende het meer voor zijn schoonheid en diversiteit. Hij vond het onbegrijpelijk dat hij nu pas, na al die jaren, de Grevelingen ontdekte. Met stevig vastgesjorde boten met voldoende riemen, werd de kar, in de regen, richting Schoten getrokken. Toch bedankt tochtblad voor het vroege startuur.

ferre